

באסה

פנזין אוהדי הפועל ת"א

1.11.04

גליון 3

הערות, הארות, גידופים, איומים והצעות להתמנות למאמן הקבוצה: www.shedim.com www.ultrashapoel.com basa@ultrashapoel.com

הערב – ההתרמה הגדולה לקראת הדרב

אוהדים יקרים! שוב מגיעה אלינו התקופה הכל כך מיוחדת הזאת – **הדרב**. אנו פונים אליכם כדי שתעזרו לנו להגיע מוכנים לקרב על היוקרה והשליטה בעיר. אנו מקווים שאתם יודעים שאף אחד לא עוזר לנו בכסף מלבדכם האוהדים. אביזרי העידוד שנקנים בכסף שאתם תורמים - דגלים, שלטים, תופים, ניירות, בדים, צבעים, חכות ובלונים, הם אביזרים יקרים מאוד, ובנוסף לכל, אנו נאלצים לתקנם, להחליפם ולהדשם מספר פעמים בעונה - לכן אנו מבקשים מכם לפתוח את הכיס ולתרום ככל האפשר – **כל שקל עוזר!!!**

תאמינו לנו שלא קל לעמוד מולכם ולבקש מכם ולתרום כסף, אבל אין ברירה. אנחנו זקוקים לכם והקבוצה זקוקה לנו. עליכם לזכור כי דרבי זה לא עוד משחק - זאת יוקרה, זה קרב על הכבוד של כל אחד ואחד מאתנו, קרב נגד היריבה העירונית, קרב שעלינו לנצח. אנו יודעים שעם המוטיבציה שיש לנו, ובעזרת כל אחד ואחד מכם, נוכל להגיע לדרבי הקרוב מוכנים מאי פעם. אנחנו, כקהל, נעשה את המרב בכדי לתת שחקנים את מלוא התמיכה. בכדי לתת להם את כל התמיכה האפשרית, אנחנו זקוקים לעזרה שלכם. יש לנו המון תוכניות, רעיונות ורצון לעשות ולהשקיע – אבל בשביל להוציא את הכל לפועל, נחוצה לנו התרומה שלכם. הזמן הולך ואוזל. אנחנו יכולים לתת את הדחיפה הנוספת לשחקנים, כדי להשפיע על כך שלאחר הדרבי נחייך במשך חודשים ולא נאלץ לחיות עם תחושת השפלה. ביכולתכם לתרום להצלחה של כולנו. אנחנו מאמינים כי עוד לא אכזבנו אתכם ותמיד אנו מנסים להיראות כמה שיותר צבעוניים, מקוריים וחדשניים – כמו שהיינו תמיד, בשילוב של רעיונות ואביזרי עידוד חדשים, ואנו מקווים שבעזרתכם נמשיך כך גם הפעם, ובטוחים שלא נאכזב.

ברגעים אלה ממש עומדים מתרימים ומחכים לתרומתכם כניסה לשערי האצטדיון. גם במהלך המשחק עצמו ובסימו. יעברו ביניכם המתרימים פד שלא תוכלו לפסס אותם. המתרימים יענדו תג 'מתרים' מיוחד, כדי שלא יהיה חשש שתתרמו לאנשים אחרים - אז בבקשה מכם שימו לב.

אנחנו מדגישים שאתם התורמים לא נותנים את כספכם לאמצעי פירוטכניקה אלא לאמצעי עידוד חוקיים בלבד.

חנין מול בני סחנין בליגת העל. עם הנתון הלא מעודד הזה, ולאחר שתי תוצאות תיקו רצופות בבלומפילד, מגיעים השדים האדומים למשחק הבית שנערך בהרצליה, בעקבות השזרוע השנתי. בשנה שעברה הסתיימו המפגשים עם מחזיקת הגביע בשתי תוצאות תיקו והפסד ביתי 0-1 משער של גבריאל לימה. הפועל הייתה אולי יכולה לנסות לגמול לסחנין בגמר גביע המדינה, אך הודות לקשטן ו"הבחורים" שהצליחו להקשות כ"כ על הפועל חיפה בחצי הגמר, נמנעה ההזדמנות לשינוי מאזן האימה. במחזור הקודם הייתה סחנין הקורבן התורן של מכבי חיפה, ששוחטת את מי שבא בדרכה ושולחת אותה להתאושש שבוע אחרי זה מול הפועל. קשה להאמין שעד לפני שנתיים, הפועל היתה הקבוצה היחידה שהסתכלה לחיפה בלבן שבעיניים ולא מצמצה. סחנין של שנה שעברה הנתה מצמד החלוצים המהירים, לימה ואסולין - עם עזיבתם, הלכה סחנין על קומבינציה התקפית זרה עם אולמיידה, רודריגו ומסודי, שבינתיים מספקים את הסחורה, ולראיה סחנין כבשה את מספר השערים הרב ביותר בליגה אחרי מכבי חיפה. השחקן הבולט בשורותיה העונה הוא עבאס סואן עם ארבעה שערי ליגה ועוד אחד באירופה. מדובר באחד הקשרים האחוריים הטובים בליגה, ואחד שהפך לחבר מן המניין בסגל הנבחרת הלאומית, והימור של כותב שורות אלו: אל תופתעו אם תמצאו אותו בשנים הקרובות בהפועל (ואמרו אמן). שתי הקבוצות צמודות בטבלה עם שמונה נקודות כל אחת. בעוד שבסחנין מתעסקים בהחלפת השוער המצחיק אנרג'י בשוער מצחיק אחר, שי הס מהפועל רמת גן, בהפועל התעסקו בשבוע החולף בעניינים מהותיים קצת יותר, ואחרי שבוע סוער - מגיעים בלי גילי, עם שמוליק חנין, מנהל מחלקת הנוער, על הקווים, ועם הפתעה מרעושה בהרכב, יוסי אבוקסיס - כנראה שחנין הפנים מי בעל הבית. דווקא טל חן שהצטיין שבוע שעבר, ירד כנראה לספסל ואותו יחליף עוד חבר בגווארדיה הותיקה - אסי דומב. ג'ובאני וודיירו, שמצטייר כרכש מצויין של גילי, חייב מעבר ליכולת הטובה שהוא מציג, להתחיל גם לכבוש, כי ההחמצות נגד בני יהודה היו פשוט מחרידות ומנעו מהפועל ניצחון חשוב. בהגנת הקבוצה ימשיכו להיעדר רמי חליס ויגאל אנטבי (תחזור כבר!), ואותם יחליפו עאמר מנצור הצעיר אחרי הופעת בכורה מוצלחת ומפתיעה, וכן ניסן שימשיך להדיר שינה מעיננו, כשיידה באגף השמאלי בפחדנות ובהיסוס. נותר רק לקוות שנצא לדרך חדשה. הבעיה היא שבמקרה כזה נוכל למצוא עצמנו עם חנין עד סוף העונה, ואיש השום, המועמד המועדף מבחינת, יישאר בחוץ.

עופר ציטיאט

חנין מול בני סחנין. עוד שבוע סוער עבר על מתחם וולפסון. בקצב ההתרחשויות הנוכחי שוקלים בערוץ ויוה להעלות טלנובלה שתעסוק במועדון הפועל ת"א (פעם קראו לזה פשוט ערוץ הקבוצות...). והרי תקציר פרקי השבוע החולף, למי שהעדיף לקרוא השבוע על פרפורי הראיס, בחירות בארה"ב וכו', ודילג על מדורי הספורט: גילי לנדאו פוטר ושלה אות קין הישר מבראשית פרק ד', אורנשטיין הוכיח כי הפרוייקטים בנגב משפיעים עליו, והכריז על עצמו ככדואי, יוסי אבוקסיס פתח פינת ד"שים, המורה שלי לחינוך גופני מחטיבת הביניים התמנה למאמן הקבוצה, וכבר ביומו הראשון שלח את השחקנים שמוהים עם גילי להירשם במזכירות חברת "פלמוט" על הפרעה חריגה למהלך השיעור. לכל הקלחת הזאת נכנסת בני סחנין הלוחמת, קבוצה שביום טוב יכולה לנצח כל קבוצה, וביום רע מסיימם עם 4 אדומים ושענות לקיפוח. עבס סואן, כשרון שעולה על כל שחקן בחוליית הקישור של הפועל, הוא עושה המשחק של הקבוצה והשחקן המסוכן ביותר שלה. בחולית ההגנה של הקבוצה מככב מוכרנו תומר אליהו שגדל במגרש האדום בבת ים, והועף החוצה על ידי השריף אלי כהן בעונת הגביע. בעבר, המגרש בהרצליה האיר פנים להפועל, ועונת האליפות ב97/98 החלה ממש כאן בשני ניצחונות רצופים. שמוליק חנין מקווה שגם היום האצטדיון ייתן לו את המזל לסיפתח מוצלח מול הקומנדו של לחמן.

עירד צפרייר

מחיר הפופוליוז/חיים יצחקי

מי שדיבר איתי בשלהי העונה שעברה ידע שקיוותי שגילי לא יקבל את משרת מאמן הפועל. לא מעוינות כלפי גילי - להפך. גילי היה אליל ילדותי. האיש שבמו רגליו הביא לי אליפות ערב גיוסי לצבא. האיש שבמו ידיו הביא לי גביע כתלמיד בבית ספר תיכון. ההתנגדות למינויו של גילי נבעה משלוש סיבות. ראשית, לא ראיתי ברזומה המקצועי שלו דבר שהופך אותו למתאים לאמן קבוצה ששואפת להתמודד על תארים. שנית, ברור היה לי שמצב הרוח ביציעי הפועל חושף כל גורם במערכת לקללות ונאצות שבמהרה יבואו. המחשבה שהקריאות הללו יופנו כלפי גילי הטרידה אותי. הספיק לי סיני אחד. רק שבועד שעם שתי הסיבות הראשונות ניתן היה להתמודד, הסיבה השלישית הייתה החמורה מכולן, ולמרות שהכתובת זעקה מהקיר, בחר הרוב שלא להסתכל. גילי הגיע להפועל בכדי לשמש עלה תאנה עבור הנהלה שלכאורה נענתה לדרישת האוהדים, ובפועל ניסתה להשתמש בגילי כמכשיר לגיטימציה. בימים שלאחר ההחלטה שלא להאריך את חוזהו של קשטן נמלאו אמצעי התקשורת בדיבורים על אוהדי הפועל הקוראים למינויו של גילי. מי שנכח במשחקים והגיע להתכנסויות שלאחריהם אל מול חדרי ההלבשה לא ימהר להסכים עם מה שהוצג כאקסיומה. מרבית הקריאות של אוהדי הפועל בשלהי העונה שעברה הופנו כנגד קשטן, ההנהלה, והשחקנים. יותר משעסק קהל האוהדים בגילי, עסק הקהל ברצון לראות את העמודים בראש המערכת מפנים את מקומם. אז נכון שכל אחד יכול לומר שהוא דובר בשם הרוב הדומם. לעיתים המדובר כמובן בקורא מחשבות, אך אל לנו להקל ראש בחשד לפיו מדובר בעצם בשרלטן שאינו מייצג איש. אלא שאנחנו מיהרנו לקבל את הקביעה לפיה גילי מונה בשל דרישת הקהל ואם כך אין לנו להלין על שהתרחש השבוע. מאמן כדורגל צריך להבחר על פי קריטריונים מקצועיים. מאמן שמתמנה על בסיס שיקולים זרים יפוטרו על פי שיקולים זרים. למינוי כזה אין סיכוי מלכתחילה. הפועל כשלה על המגרש. הפועל חייבת שינוי. פיטוריו של מאמן שאחראי לפרשת סולימאן, להחתמת רוסה, להיעדר מוחלט של שיטת משחק, ולניצחון אחד בחמישה משחקי בית, אינם פיטורים תמוהים. אלו הן בדיקות הסיבות בעטיין מפטרים מאמן. יתכן שבמקום אחר ניתן היה לתת מרווח נשימה, יתכן שעל רקע פרשיית אבוקסיס צריך היה לתת גיבוי למאמן. אבל מי שלא התנגד למינוי מאמן מסיבות שאינן קשורות ליכולת מקצועית, איבד, כבר אז, את זכותו לקום ולמחות כנגד פיטורים לא מקצועיים.

הפיל והנמלה/מתנתקת אדומה

בדואי זקן, צילוע ומסכן - מהנדס הדור, מוטי אורנשטיין, המשיל עצמו השבוע לבדואי שהורג פרה אחרי פרה. האמת היא שלא הבנתי כל כך את הכוונה וגם לא את המסר החינוכי. אבל הוא הזכיר לי בדיחה ישנה, על פיל ונמלה שהולכים שעה ארוכה במדבר עד שהנמלה משתוממת לפיל: "וואו! כמה אבק אנחנו עושים!!!". אותי אתה מבין מוטי? הפיל זה אנחנו, הפועל (אל תנסה להתחיל להבין), מי הנמלה? אגב, המזכירה המצוננת של פלמוט (תהיי בריאה!) עדיין מזמינה אותנו לשדרות הלוחמים 8, מול בית חולים וולפסון. באמת לא ראיתי פרות ליד הדשא בוולפסון.

לא נשכח ולא נסלת - צרוף מקרים (!?) הוליד כתבה רומנטית ב 2 שקל על סיפורה של קבוצת הפועל בית שאן הארורה, בפתיחת שבוע שבו יום הזיכרון הממלכתי לזכרו של יצחק רבין. בתוך הניסיון לפרש את המושג הסתה בין זה לזה, נזכרתי שרק לפני כמה שבועות נזעק מוטי אורנשטיין לכלי התשקורת: "בסוף עוד ירצחו אותנו". חשבתי הרבה מאז, האם באמת התכוון המנכ"ל הזמני ביותר, בהחלט, בחרו כבר מועמד, מחר נגיד - מקסימום מחרתיים, לאמירה המיותרת הזו או שבאמת זה מה שהוא חושב, ואז גם קראתי קצת על איתן טייב וראיתי שזה מה שגם הוא חושב (שאוהדי הפועל ירצחו אותו/רצו לרצוח אותו). אז כבר היינו מחבלים, הומואים, שמאלנים, מסיתים והכי אלימים במזרח התיכון (תשאלו את היס"מ). בנוסף, יש לנו מאפיה בתשקורת ושדולה של ח"כים וגם כמה נציגים בהיכל המשפט - אבל רוצחים? זה עוד לא היינו. אנחנו בסך הכול מבקשים שתזוין את המשרד ותעזוף לכל הרוחות, וקח איתך את עגיב.

9 לב אדום - כואב, כואב הלב על הספק טיפשות ספק תמימות של גילי לנדאו. ברור לכולם כי זהו סיפור קלאסי על החלום ושברו. אבל נדמה שמאבק הכוח האמיתי שמתגלה ולא לראשונה, הוא בין ההנהלה, ש"עושה" הכול "לרצות" את האוהדים (לשחרר את קשטן, להחתים את גילי, לפטר את גילי, להחזיר את קשטן/להביא את שום וכמובן לא להחתים את משה סיני) לבין 38 אנשים מסכנים שמבלים אחר צהריים חמים בוסרמיל, במסגרת גביע הטוטו. בחיאת ראבב, האוהד היחיד שקולו נשמע בכל הכתבות המצחיקות בעיתונים, הוא קולו של האוהד מושיק תאומים שמוזכר לעיתים גם כ"גורם בכיר בהנהלה". גילי לנדאו, שחקן שמוזהה עם רוח הפועל והישגיה, יכנס להיסטוריה כמאמן שגורש בבושת פנים. נכון שזה היה גדול עליו, נכון שהוא עשה טעויות, ואפילו נכון שמוטב היה לו להתפטר - ושוב ההנהלה תפרה לנו תיק.

האוהדים - גם תמורת פנזין זה, נגבים כספים ותרומות מאוהדים כמו לצידו עידוד למשחקים, מבצע טרופית (למען הורדת המחירים במזנוני בלומפילד) ולאחרונה הופץ בפורום האוהדים באינטרנט איסוף תרומות לשליחת זר לגילי לנדאו ובהלוף יומיים איסוף כספים למען איריכון ימי הפורום עצמו (רכישת שרת). קול האוהדים היחיד שנשמע כאן, הוא קול הזועק להנהלת הקבוצה ולעומד בראשה מר סמי סגול - **הגיע הזמן שנשב לדבר**.

משפט לסיכום: אשרף סולימאן מעולם לא נראה טוב יותר.

ישחקו הנערים לפנינו/אדם אלי

מעבר לעניינים של טקטיקות ושל יחסי אנוש, האכזבה הגדולה ביותר שלי מגילי במחזוריים המעטים להם זכה לכהן בתפקיד מאמן הקבוצה, נבעה מכך שפרט לשי אבוטובול, שבאמת עושה בינתיים התקדמות עצומה השנה - לא היו מספיק צעירים שזכו לראות מגילי לנדאו דקות משחק. אפשר לנסות ולתרוץ את זה בכך שאנחנו רק בתחילת העונה, ושאלו היו נותנים לו מספיק זמן הוא היה נותן לעוד שחקנים צעירים להשתלב בהרכב - אבל כשראינו איך במשך שבעה מחזורים, שחקנים מסוימים מראים יכולת עלובה ולא זזים מההרכב, קשה להאמין שהתמונה הייתה משתנה באופן דרמטי בהמשך. פה לדעתי נמצא אחד הפספוסים הגדולים של גילי בקדנציה הקצרה שלו בהפועל: אף אחד הרי לא באמת ציפה לראות את הפועל מתמודדת על האליפות השנה. לכולנו ברור שחיפה גדולה על הליגה בכלל, ועלינו בפרט, בשתי דרגות. עונה כזאת, במיוחד בהתחשב באיכות השחקנים עכשיו או שסיימו בשנה שעברה גיל נוער - הייתה יכולה להיות עונה קלאסית לבניית שלד של קבוצה שבעוד כמה שנים כן תוכל להתמודד על תארים, ועם הרכב שמבוסס רובו ככולו על שחקנים שגדלו במועדון.

אבל עדיף מאוחר מאשר אף פעם לא. עדיין אפשר להפוך את העונה הזאת מעונה אבודה לעונה שתשמש כמנוף לעתיד. הייתי מצפה מהנהלת הקבוצה (בעצם יהיה נכון יותר להגיד שהייתי מקווה שזה מה שהנהלת הקבוצה תעשה, כי ציפיות כבר מזמן אין לי מהליצנים שמנהלים לנו את המועדון), שיהיה המאמן הבא מי שלא יהיה, שאחת המטרות שיציבו לפניו תהיה שילובם של כמה שיותר שחקנים יוצאי מחלקת הנוער על חשבון שחקני רכש כושלים, שמהם היה לנו די והותר בשנים האחרונות. אחרי הכל אני מוכן להתמודד עם עוד עונה בינונית אם מי שמשחק בהרכב הם סרו, לוסקי ודגו. עונה של מרכו כשבהרכב עולים צרפתי, אדרי ורוסה תתקבל בהרבה פחות הבנה.

חכמי חלב/ביר צדוק

מוטי אורנשטיין הנכבד, תודה מקרב לב. תודה על המניירות האירופאיות, הניהול התרבותי ומוסר התשלומים. תודה על ההקפדה על חוקי האתיקה הנוקשים, על הסיור להדליף לתקשורת ידיעות נוטפות צבע מנכבי חדר ההלבשה (זה נורא מפתה, מר "גורם בכיר") ועל הסלידה מפופוליזם. תודה על הגב לגילי לנדאו. תודה על הסקת המסקנות והלמידה מטעויות (ולראיה כל החלטה שקיבלת מאז הגעת להפועל תל אביב באותו חורף קר ונמנה הייתה גרועה אף יותר מקודמתה). תודה על הפרחת השממה בגבעת עליה, עיצוב זהותה של מחלקת הנוער והצבת אוטוריטה מקצועית ומכובדת בדמות אורנשטיין אחר (צירוף מקרים, יש לו תעודת מאמן) בראשה. תודה על ההשקעה רבת השנים, הפעלים, המחויבות, הנאמנות ומעל הכל על הגשמת חלום - "אוהד (מ*בי) שהפך לבעל הקבוצה (הפועל)". הוכחת שהקבוצה היא מעל הכל, בכללו גם כבודך העצמי. והכבוד הכי גדול שמגיע לך, מר מוטי אורנשטיין, הוא על ההחלטה שלך לפטר את גילי לנדאו על סמך ההתערבות החצופה שלו בענייניו המנהליים של המועדון. אם הייתה בתקופה האחרונה האצלת סמכויות מוזרה משהו, החדירה מסוימת של סמכות אחת למשנתה - הייתה זו וודאי החדירה של גילי לכיס המועדון (רק חסר שאבוקסיס יתעצבן ויתבע אותנו), ולא החדירה שלך אל הלוח הטקטי, איש החינוך הנשגב והמורם מעם, בהתחייבותך כי יוסי אבוקסיס יפתח בהרכב הקבוצה מול בני יהודה (דרישה שאחרי שלא נתמלאה, גרמה לפיטורי גילי לנדאו למחרת המשחק?). אחרי שהבטחתי כי תקרא את המכתב הזה בעזרת החנופות הזולות שמופיעות למעלה, תרשה לי לעבור לסיבה האמיתית בעקבותיה כתבתי לך את המכתב הזה: אורנשטיין, אתה פופוליסט זול שנדבק כל פעם למוקדי כוח שונים (וסותרים) כדי לקבל מעט הערכה. אין לי בעיה עם העובדה שגילי לנדאו פוטר מהפועל תל אביב. צריך להיות מנותק מהמציאות כמעט כמוך כדי לא לראות שהקבוצה של השנה הולכת מדכי אל בכי, ופניה כפני המאמן שהג'וב כנראה גדול עליו בכמה מידות. יש לי בעיה עם כך שהוא הראשון שהלך הביתה, ולא אבוקסיס. יש לי בעיה עם כך שכשחסר חוליות כמוך נאלץ להתמודד עם מצבים קשים שדורשים החלטות אמיצות, הוא לעד ינסה למזער את הנזקים בכך שיתייצב לימינו של צד אחד (הפעם יוסי) גם אם המציאות מחייבת לנהוג אחרת - כי המטרה (להימנע ככל הניתן מריבים אישיים) מקדשת את האמצעים, גם אם זה נוגד את טובת המועדון. במהלך הזה חיסלת את האל"ף ב"ת של כל מערכת בריאה - סדר כמו בפירמידה. בצבא קוראים לזה "שרשרת פיקוד". יש מאמן, ואחריו יש שחקנים. עכשיו יש שחקן שמסתבר שהוא לא רק מעל המאמן שפוטר כי הוא, רחמנא לצלן, לא הרכיב שחקן שהמנכ"ל חפץ ביקרו, אלא הוא גם מעל ההנהלה שנשבתה בקסמיו ובקסם חובותיה אליו. המטתם על כולנו אסון, ואתם האשמים היחידים. במקום ללכת עם יוסי לבוררות לפני יותר משנה, לשלם לו את מה שמגיע לו ולהיפטר מצילו משרה האימה אחת ולתמיד - הקרבתם את הקבוצה כולה כדי לחסוך את ברוץ הבוררות, את הטלת הרפש ההדדית והפרסום השלילי. הכנסתם את גוויית המועדון לתוך הקבר שכריתם אחרי עונת אירופה וכעת נותר רק לכסות בחול. את הקדיש ניתן לך, מר מוטי אורנשטיין, להגיד. ולא נחסוך שבטנו גם מהאדון סמי סגול שבעקבות ונחישות ראויים להערכה מצליח לנקות את ידיו מכל התווה ובוהו ששורר במועדון - שלהזכיר לכולם, 51 אחוז ממנו נמצאים בבעלותו - כשהוא מצטייר בפני כולם כפטרון החביב מאמריקה בעזרת מנטרת ה-"מה לי ולכדורגל בכלל, אני כאן בשביל הנוער". האם יכול להיות שאורנשטיין קיבל לבדו את ההחלטה לפטר את לנדאו? האם החלטה כה רתה גורל למפעל "כתר" הייתה מתקבלת על ידי מי שמחזיק ב 16 אחוז מההמניות? אז סמי סגול, האחריות מוטלת גם עליך. ולסיום, מעט על האינטגרטי של שחקני הקבוצה - אבוקסיס, הנס הרפואי, שהחמיץ את אימון הבוקר ביום הפיטורים בגלל 'מחלה', התייצב עם חיוך מאוזן לאוזן כבר לאימון אחר הצהריים אותו ניהל אחד, שמואל חנין. ואגב, הפלא ופלא, להתאמן מיד אחרי העזבת לנדאו, ואף הציע לחבריו לחגוג את פיטורי המאמן בבילוי משותף. מסתבר שלא רק אורגזמות מזיפים, אלא גם פציעות. במילה אחת - פיאסקו. אם לספינה הטרופה השקועה מול חופי וולפסון יש קברניט, בדל של חזון או מעט כבוד עצמי בנמצא - שני הזיפנים חייבים לעוף הביתה, ויפה שעה אחת קודם. **נקודה למחשבה: חנין? אמאל"ת!**

מיצי מיצי... אל תדאני אני מהצופים